

Η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ιερά Μητρόπολη Καστορίας

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Καστορίας](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και τη συμμετοχή πλήθους πιστών εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Καστορίας η Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Την παραμονή της μεγάλης Θεομητορκής εορτής, Παρασκευή 14 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πενταβρύσου.

Στην Ακολουθία συμμετείχαν ο εφημέριος του Ιερού Ναού, π. Δημήτριος Λεβέντης, καθώς και ο Διάκονος της Ιεράς Μητροπόλεως π. Νικόδημος.

Παρέστη επίσης ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Αντιστράτηγος κ. Γεώργιος Κωστίδης, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από το χωριό της Πενταβρύσου.

Στο κήρυγμα του ο Μητροπολίτης είπε ότι η Παναγία είναι η Μητέρα της ενυπόστατης Αγάπης, Αλήθειας και Ζωής, γι αυτό και την αγαπούμε τόσο πολύ. Χαρακτήρισε δε την Ελλάδα ως χώρα της Παναγίας.

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής, Σάββατο 15 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καστορίας.

Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία έλαβαν μέρος ο π. Στέφανος Σχοινάς, ο π. Φώτιος Λεβέντης, καθώς και ο Διάκονος π. Νικόδημος.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας και αντί κηρύγματος, ο π. Στέφανος Σχοινάς ανέγνωσε την ποιμαντορική εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου για τη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

[Περισσότερες φωτογραφίες από τον Εσπερινό στην Πεντάβρυσο στο άλμπουμ:](#)

Περισσότερες φωτογραφίες από τον Εσπερινό στον Ιερό Μητροπολιτικό
Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καστοριάς στο άλμπουμ:

Περισσότερες φωτογραφίες από τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καστοριάς στο άλμπουμ:

Αναλυτικά η ποιμαντορική εγκύκλιος του Μητροπολίτου Καστοριάς κ. Καλλινίκου για τη μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου:

Άγαπητοί αδελφοί,

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, στό ἔργο του Περί θείων ὀνομάτων, κάνει ἀναφορά στήν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γράφει ὅτι στήν θέα τοῦ ἱεροῦ σκηνώματός Της, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι Ἀπόστολοι καί Ἱεράρχες θέλησαν νά ὑμνήσουν, κατά τήν δύναμή του ὁ καθένας, «τήν ἀπειροδύναμον ἀγαθότητα τῆς Θεαρχικῆς ἀσθενείας».

«Ἀπειροδύναμος ἀγαθότης τῆς Θεαρχικῆς ἀσθενείας». Τί σημαίνει αὕτη ἡ θεολογική φράση;

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ἐρμηνεύοντας τόν ὄρο «Θεαρχική ἀσθένεια», λέγει ὅτι ἀναφέρεται στήν ἐκούσια κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Γράφει: Ἐδῶ λέγει (ὁ Ἅγιος Διονύσιος) Θεαρχική ἀσθένεια τήν ἐκούσια συγκατάβαση τοῦ Υἱοῦ (καί Λόγου τοῦ Θεοῦ), πού ἔφθασε μέχρι τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρώπινης φύσης, χωρίς τήν ἁμαρτία.

Συγχρόνως, «Θεαρχική ἀσθένεια» ἐννοεῖ καί ὅλην «τήν ἔνσαρκον αὐτοῦ πενιχράν πτωχείαν», πού σχετίζεται μέ τόν τρόπο τῆς γεννήσεως, τίς συνθήκες τοῦ βίου Του, καί τόν σταυρικό θάνατό Του μαζί μέ τούς κακούργους ληστές (Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ἱεροθέου, «Θεομητορικές Ἑορτές»).

Ἦδη, στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Φιλιπ. β' 5-11), γίνεται ἀναφορά στήν «Θεαρχική ἀσθένεια», ἥτοι τήν κένωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τήν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τό εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτόν ἐκένωσε μορφῇν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καί σχήματι εὔρεθεῖς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ».

*

Στήν Θεαρχική ἀσθένεια, συνάπτεται ἡ ἀπειροδύναμη ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀπειροδύναμη ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐνέργειά Του. Ἀπειροδύναμος εἶναι ὁ Θεός. Ἀπειροδύναμη καί ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὁποία γνωρίζεται ἀπό τούς θεόπτες Ἁγίους ὡς ἀγάπη καί ἀγαθότητα: «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν» (Α' Ἰω. δ')· ὡς φῶς καί ἀλήθεια: «ὁ Θεός φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία» (Α' Ἰω. α') καί «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή» (Ἰω. ιδ')· ὡς ζωή καί ἀνάστασις: «ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή» (Ἰω. ια')· ὡς εὐθύτητα καί δικαιοσύνη: «ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ» (Ψαλμ. 91).

Μέ τήν ἀπειροδύναμη ἀγαθὴ ἐνέργειά Του, δηλαδή μέ τήν ἀγάπη Του καί γιὰ τήν ἀγάπη Του, ὁ Θεός δημιουργεῖ:

ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τό εἶναι

ἐκ τοῦ μηδενός, τά σύμπαντα

ἐκ τοῦ σκότους, τό φῶς

ἐκ τῆς ἀνοργάνου ὕλης, τήν ζωή

ἐκ τοῦ πηλοῦ, τόν ἄνθρωπο.

Ὅχι μόνο δημιουργεῖ τά ἄνωτέρω, ἀλλά τά συντηρεῖ καί προνοεῖ γι' αὐτά , ἰδιαίτερος γιά τόν ἄνθρωπο, τόν ὁποῖον ἔπλασε κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσίν Του. Ἔτσι, ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ:

συγχωρεῖ καί μεταμορφώνει

θεραπεύει καί ἐπουλώνει

ὕψώνει τούς ταπεινούς

ταπεινώνει τούς ὑψηλόφρονες

ἀποδίδει τό δίκαιο

ἀνασταίνει νεκρούς

ποιεῖ τούς ἀνθρώπους, παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀπειροδύναμη ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ φανερώθηκε μέ τήν ἐνανθρώπησή Του . Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, μιλώντας στόν Νικόδημο, τόν κρυφό μαθητή, καί θέλοντας νά τοῦ φανερώσει πόσο ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, δέν φέρει ὡς ἀπόδειξη τήν ἐκ τοῦ μή ὄντος δημιουργία τοῦ σύμπαντος. Ἀλλά φέρει ὡς ἀπόδειξη τῆς ἀπείρου ἀγάπης Του τήν Θεαρχική ἀσθένειά Του: «οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόλутαι, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. γ').

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε τά παιδιά τῶν ἀνθρώπων νά γίνονται παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Καί αὐτή ἡ Θεαρχική ἀσθένεια, ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου, ὑπηρετήθηκε ἀπό τήν Κυρία Θεοτόκο.

Γιά τόν λόγο αὐτό οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Ἱεράρχες πού συμμετεῖχαν στήν ἐξόδιο Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, βλέποντας τό ἱερό σκηνωμά της, ὕμνησαν τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Λόγου, τό Μέγα αὐτό Θαῦμα τῆς ἀπειροδυνάμου ἀγαθότητος , τό ὁποῖο ὑπηρετήσε ἡ Παναγία μας.

*

Σήμερα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, οἱ «θεοί» τοῦ κόσμου αὐτοῦ ἀνταγωνίζονται τίνος οἱ ὁπαδοί θά νικήσουν, καταστρέφοντας ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ὁ σύγχρονος κόσμος ὀπισθοδρομεῖ σέ θρησκευτικές καί κοσμοθεωρίες ρατσιστικές. Πιστεύει σέ ἐπίγειους μεσσιανι

σμούς. Όπισθοδρομεῖ στό «ὀφθαλμόν ἀντί ὀφθαλμοῦ». Καί ὑποχωρεῖ ἀκόμη πιά πίσω στούς νόμους τῆς ζούγκλας, ὅπου κυριαρχοῦν οἱ «δυνατοί».

Οἱ νέες τεχνολογίες, ἀντί νά συμβάλλουν στήν εἰρήνη, τήν δικαιοσύνη καί τήν λιτότητα, περιπλέκουν ὅλο καί περισσότερο τήν ζωή μας καί δημιουργοῦν δαιμονικά φονικά ὅπλα. Ἡ πλεονεξία καταστρέφει καί αὐτό τό σπίτι πού ἔκτισε ὁ Θεός γιά τόν ἄνθρωπο: τήν γῆ καί τό φυσικό περιβάλλον.

Γιά τόν κόσμο μας αὐτόν ὁ σύγχρονος Ἅγιος Σωφρόνιος ὁ Ἀθωνίτης, παρατηρεῖ:

«Ἄν περιορίσουμε τήν θεωρία τοῦ εἶναι μόνο στά ὅρια τῆς γῆς, τότε δέν μένει σέ μᾶς τίποτε ἄλλο παρά μόνο ἡ ἀπόγνωση· καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιά πολλές ὑπάρξεις πού δέν προστατεύθηκαν, ἀλλά πέθαναν νέες καί στήν οὐσία ἐντελῶς ἀθῶες, ἐμφανίζεται ὑπερβολικά ἀνεπαρκής.

Ἡ προσοχή μας συγκεντρώνεται μᾶλλον σέ μιά ἄλλη πλευρά, ὅχι στίς ἐξωτερικές ἀκαταστασίες καί στίς ἐξωτερικές καταστροφές, Ὅχι.

Αὐτή ἡ ἄλλη πλευρά ἔγκειται στό ὅτι τό αἰώνιο Φῶς ἦλθε στόν κόσμο, γιά νά δώσει τόν Ἐαυτό Του στούς ἀνθρώπους, νά ἐνωθεῖ μέ αὐτούς, καί οἱ ἄνθρωποι δέν Τό δέχονται. Καί αὐτό συνίσταται ἡ κύρια θλίψη μας. Ὅλα τά ὑπόλοιπα εἶναι παρερχόμενες λεπτομέρειες σέ σύγκριση μέ τήν Θεία ἀπειρότητα, ἀπλές περιστάσεις τῆς καθημερινῆς ἐμπειρίας μας» (Ἀγίου Σωφρονίου, Πνευματικά κεφάλαια).

Ἀγαπητοί ἀδελφοί

Ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἶναι ἐορτή τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπηρέτησε τήν Θεαρχική ἀσθένεια καί φανέρωσε στόν κόσμο τήν ἀπειροδύναμη ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ.

Ἄς μή παρασυρόμαστε ἀπό τήν ἀνίσχυρη δύναμη τοῦ κόσμου. Ἄς μή χάσουμε τήν συμμετοχή μας στήν Ἑορτή τῆς Θεοτόκου, γιά τίς παρερχόμενες λεπτομέρειες.

Μαζί μέ τούς Ἀποστόλους καί τούς Ἱεράρχες, ἅς ὑμνοῦμε «τήν ἀπειροδύναμον ἀγαθότητα τῆς Θεαρχικῆς ἀσθενείας» ὡς παιδιά τῆς Θεοτόκου, ὡς παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Μέ θερμές εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Καστορίας Καλλίνικος